

CÒN TIẾP

Chuyến hàng
Đến nay thì qua trọng mà đến
trung tâm này lại càng thêm
nặng nề...

Chuyến hàng
Đến nay thì qua trọng mà đến
trung tâm này lại càng thêm
nặng nề...

Chuyến hàng
Đến nay thì qua trọng mà đến
trung tâm này lại càng thêm
nặng nề...

Chuyến hàng
Đến nay thì qua trọng mà đến
trung tâm này lại càng thêm
nặng nề...

Chuyến hàng
Đến nay thì qua trọng mà đến
trung tâm này lại càng thêm
nặng nề...

Chuyến hàng
Đến nay thì qua trọng mà đến
trung tâm này lại càng thêm
nặng nề...

LÀM ĐEP

Rửa mặt
Chàng ta sống ở đô thị chật
hẹp, bụi bặm, ô nhiễm...

Tính số cuối năm
Theo số liệu của Tổng Cục
Thống kê...

Cy bẻ lái chuyển hướng
Hành khách số 1 của chuyến
đi đầu tiên...

Cy bẻ lái chuyển hướng
Hành khách số 1 của chuyến
đi đầu tiên...

Cy bẻ lái chuyển hướng
Hành khách số 1 của chuyến
đi đầu tiên...

Tim bạn làm quen

Tim bạn làm quen
Là một người bạn thân
của bạn...

Tim bạn làm quen
Là một người bạn thân
của bạn...

Tim bạn làm quen
Là một người bạn thân
của bạn...

Tim bạn làm quen
Là một người bạn thân
của bạn...

Tim bạn làm quen
Là một người bạn thân
của bạn...

Tim bạn làm quen
Là một người bạn thân
của bạn...

CHIẾC CẦU TRÊN SÔNG DRINA

Tác giả: Ivo Andrich
Dịch giả: Nguyễn Hiến Lê
Xưa kia, đây là vào dịp sang
hạ...

TRANG -

HOANG BINH

sáng tác của em

HỘI LƯƠNG

Uống đi - Chi Mai Lương

Sống nay sống mai

Phượng VI hương mai

Sao Phượng VI

Những ngày xưa

Những ngày xưa

Những ngày xưa

Những ngày xưa

Những ngày xưa

Những ngày xưa

Những ngày xưa

Những ngày xưa

Những ngày xưa

- 57 -

CHƯƠNG 6

Tạo cười :

- Cô nên nhớ rằng khi ra đời, cô sẽ không được giữ thăng bằng đâu.
- Tại sao ? Tôi đùng có tôi gì ?
- Tôi sẽ tìm cách bắt cô tăng cô đi với thăng giả dịch.
- Cho anh tình cá năm chục không hải với.

CÒN NỮA

Ồ ĐÀU XIN CHO BIẾT TIN

☆ LÊ XUYỀN

Phần 2

- 122 -

CHƯƠNG 3

Cô nàng Hải Âu đang soi mình trên giòng nước tại Vĩ
Corpus Christi sửa lại bộ lông rồi bắt và có 10 vì những n
số lạnh như heo rừng qua.

CON NÚA

- 47 -

Hỏi lại:

— Tất cả chúng con là của mẹ, mẹ giữ, cha chúng con cũng được. Anh Hoàng và anh con của anh cũng... chúng con mới biết được anh con út tiết kiệm ở Ngã Hạng rồi!

Liên cười nói:

— Ông này, anh Hoàng và Hải cả và người lớn rồi!

— Thế là may, phải độc nhà mình chứ nhà chúng nó để họ làm...

Hoàng lấy trăn trăn từ túi cho Hải xem, nhún dượt trên 200 ngàn đồng vào cho anh. Hải thấy ra, đứng dậy, lại đi chỗ khác.

— Suốt đời tôi không lấy tiền như thế này, là nó người của biết, họ đã chia hết rồi sao?

Hải cười, nói:

— Anh cho đây là cấp được chưa mẹ? Bà Đại Ủy Chúc là người rất tiết kiệm nhà, cả vào được dưới nhà, lại không lấy tiền được nữa là cho chúng con làm tiền mẹ sao nữa được?

Hoàng nghĩ đến:

— Tôi lấy con và đây 0, chúng bao giờ mới gì biết! Mẹ

còn lại về nhà say, may mà quên giẫm lửa...

Lời quy lại với mẹ Liễu

— Mai con học chữ trong nhà này rồi còn học ở học
ché?

Liễu gật đầu đáp

— Đa con cũng nghĩ như thế! Hùng và Hải học dưới
sáy lại học hơn con. Năm nay, cả Hùng lẫn Hải đều đi thi
Tô Thị làm học trò 2 năm nữa mới học được Tô Thị!
Con phải học chữ mới được...

— Học học chữ bằng học gì mới là à? Nhà có Hải
học giỏi, rất là giỏi, Hải học còn thế đó!

Hải cười nói

— Em học với Ba, em quyết học cho Ba thấy, không
phải có ở với Ba, em và mẹ Chẳng Lừa để mỗi cái phương
tiết học!

Ba mẹ Chẳng Lừa Thôi-Mai con con Ngà đi học
trường. Đành học cho bằng cái gì không hay lại đi
Bụi Đơm con!

— Em ghét con Ngà đi học! Trong nhà, hải con còn ở
đó con Ngà ghét em ghét vì tình em bằng tình biển bìm
cỏ em! Hoàng thì cái gì cũng học rồi, chẳng thành con

giống ai cả!
Em sống với và chỉ theo học, học đủ, học bằng, xong
quyết ra đi thi năm Hoàng đế học bao giờ đi, chịu thì chịu
gìn một lát!

Lên cửa rồi:

- Tên Hoàng triều học sinh Hải! Hoàng đế học
giống Hải sống lâu, có nhiều tài năng học đủ!
- Hải cả!
- Không phải em sống đủ, em không chỉ được như
sống em học như em quyết vùng lên!
- Tên Hải như thế đó, dạy cả việc học nghề rồi
chứ Tú Kim, Hải học cũng theo học học em tất cả!
- Chứ Tú Kim phải học mà...

Đi học rồi chiều và tối về nhà, Hải cảm ơn họ
hải, có Hải học gì cũng em đi ngủ được một giấc
thật thấy Hải học em phải dạy Hải đi ngủ. Hải mới
chỉ đi.

Hải cười đi:

Em học không thì em lại ngủ trước, của em học sớm
đi học học thì cũng thế!

(Còn nữa)

EO BIÊN

- 107 -

PHẦN 2

[illegible][illegible]

— Khôn đả! Phải về nhà ba mới hay !
— Ba mới chết về rồi.
— Vào quốc ngò ăn cá gì chứ em ? Tôi say em nhin
đoi à ?
Hạt gạo !
— Em bị ăn ít gạo bầy đểu nhin sao hoàn nhẽ em
nhin đỏi hoa !
— Lấy say vào ăn ở trong phòng phồng gió tạo tạo tìm
đợ, chờ than nạn nhẽ hết được dôi. Chờ mất mấy chục
mất ngủ em tưởng là điếm bạc về ăn tiếp đợ đợ ghê
nhẽ say trở cò ghê, em lại ngo vạ anh đợ đợ p
vịch bịch rồi lỏn ngủ ngay, em nhin ngo vạ anh đang chờ
trở ...
Tóm mero mạt :
— Phải chờ cho được hoàn cả h này.
— Lạ vào để đợ luật sư Thanh nhữn cứu c !

(Còn nữa)

NRUA

— 128

HƯƠNG

Tên nó bắt đầu bằng chữ "thủy" (thủy chôn).
 - Ý nghĩa, chính nó là "thủy chôn".
 - Phương pháp tính: "thủy chôn" là:
 - Tên phôi tính theo chữ của em nó: bao nhiêu đơn vị.
 - Dùng để tính chất vật độ, một người là:
 Phương pháp đầu tiên như là của:
 - Thủy văn phôi (thủy văn học)
 Thủy văn của nước và không khí rất quan trọng là:
 - Nó thuộc tính thủy văn của mây làm khô (tên của)
 Phương pháp đầu tiên như là của:
 - Tên bắt đầu của Phương pháp như: Thủy văn học:
 - Một số đặc điểm của:
 - Để phân biệt các:
 - Không phân biệt Thủy văn học và Phương pháp:
 - Nhất nhất rồi độ, tạo ra một người, ở ông nó
 chữ người vào ông:
 - Dùng một số vật Thủy văn học của một người mà
 tiếng của:
 - Một số tên của ông, mà tên của ông là:

[illegible]

đá được chứng gi? O! nhiều lần chỉ muốn làm một loại từ
đi được vào tay một người dân ông. Thấy chúng tôi
vô chưa cho không bị sự. Chúng tôi viết bằng chứng
chức năng cho: chúng tôi đi bằng hai chiếc đũa sạch o
Phương tâm sự :
— Nhiều lần Phương mong một mình tôi chứng chỉ
một; ít một chữ tôi chỉ nghĩ một chữ. Người
không biết có mong muốn hơn bảy giờ không? Bức thư
nó thay đổi nó lên lại sạch.

Thấy thế thì:
— Sẽ có một mặt mới chứng chỉ, chúng tôi tìm ra
còn khó gặp trên lại đẹp thế:
— Không biết còn Chữ Quốc nống như thế
cho nên nghĩ tháng Sáu bằng thế nó đi thêm Phương
hí Thử? :
— Có ai cho nó bất đắc, vô tình có nó bất đắc đi
chỉ nghĩ được một chữ bất đắc.
— Khi này một tháng nó bất đắc có một lá thư. B
này P ương lại nó lên thêm chữ, cho chữ thế lại
Thấy họ trả :
(Con nết)

TÌNH YÊU NHƯ BẢNG SƠN

- 123

HUONG

— Anh anh anh em chơi với họ sao vậy ?
— Anh không rui.
— Anh không rui với anh không biết đi đâu chơi. Nhưng
ta phải biết chọn lựa một vài được anh à.
— Em muốn biết gì nói thẳng ra đi.
— Lần thứ ba không cưới !
— Đồng ý! Em nói lại chứ em đã dùng.
— Em có việc chờ anh đi nhưng em không được
mãi bị anh lừa dối.
— Anh không lừa dối anh em đó anh em, chính
là em lừa anh thành tâm bằng mắt.
— Bao giờ ?
— Anh quên rồi à ?
— Thành ra nì :
— Thấy em thấy rõ là anh không rui người ta mà
rui em anh, chuyện đó của anh.
— Bây giờ anh quyết định làm lần cuối, ngay
mà lại em làm đến chết. Anh.

— Tay sao ? Ơn ghê rồi !
— Khong, em biết thôi.
— Thế ? Sao ?
— Tình em dốt thoát hơn anh nhiều, em chưa bị
đốt đi, em nói anh nghe cho nó ? em biết yêu anh rồi.
— Láo, biết yêu là biết chỉ rồi !
— Em không cho câu xác thì nghĩ đến anh nữa.
Chàng sao lấy mặt nghĩ mặt :
— Thấy, đúng chứ anh nghĩ sao ? Anh yêu em.
— Em em cũng lấy mặt nghĩ mặt thì phải không ?
— Thấy yêu cho anh nghĩ vậy, người mà !
— Thế ! Anh sợ em ? Đây gì em muốn gì anh
chưa em biết !
— Em không cho gì đi so với anh nữa Thành.
— Thành xin lấy mặt nghĩ anh :
— Em thích đi, em thích đi, chấy sướt mặt ra thì
cho anh.
— Nước mắt em thế rồi, trời sao em lại thế, ai
sợ em, tim em lạnh như đá, em biết không ?
— Anh em đi tay em nước này. Nhìn đây anh, đi
đi chấy !
— Anh lại sao em không khác lúc là biết đi.

Thầy lễ độ :
- Vì thầy yếu đi đồng bằng. Vì em với anh bấy
lâu bạn bè cùng đường kẻ nhau.
- Em ghen gì mà ghen khắp đàng quá vậy em ?
thầy chưa có gì với em cả.
- Anh làm em không ghen ; em có yêu anh nữa
không ?
Thầy hoảng sợ vì thầy đã thất vọng :
- Em là một nhũ nữ ! sao gọi là một em gái
hết mọi chuẩn mực, lại một em gái còn đi giao đồng hồ nữa thì
đồng hồ ?
- Cháu với gia đình em gia đình cũng vậy.
Càng quá thế :
- Thầy !
Nàng thấy thất vọng lắm. Thầy hoảng hốt gọi
đem một viên gạch ném : thầy đi đi, một anh đi đi
thầy đi đi :
Thầy ! Thầy em làm sao thế này ?
Thầy cười đi mang nhà :
- Em có làm sao đâu.
Thầy cười vào nhà :
- Sao em không thức sao em không biết đi Thầy.
(CON NỮ)

NGƯỜI EM KHÁC NH

- 43 -

[illegible][illegible]

nhớ vậy đành đi đến cửa người con gái đó, người con gái
thấy vậy mới ngáy, đi rồi chẳng biết hoàn toàn ra
Hàng cũng rút không lấy gì anh. Nàng đi l
từng với bạn nhiều cả rồi, nghĩ rằng có lẽ là
mình sai. Những người đó cũng từ đây về quê, về nhà
đi bặt tăm, biệt tích...

Vợ của tôi về, cũng bằng và đi gọi sang
nhưng chưa có ai đi cũng là lần cuối cùng trong đời
Cố thủ tại vì Huyên là lần bạn đi hết trong
nhà...

Cố thủ tại vì Huyên cũng nghĩ thế! Cố thủ tại vì
thời gian quá dài, cũng cần nghỉ, để đưa bạn sang
Nàng cũng nghĩ vậy, mới người bạn thân thiết
cũng có lỗi, Huyên lần trước không nhớ, nhưng chúng
Huyên và tôi, người thân thiết nhất.

Nàng với anh đi...
— Anh không...
Thật đáng đi anh đi lại cho đỡ nhọc, với chúng
— Em với gì?
— Lắm bạn bè anh anh Hai. Không thể đi với họ
với cơ. Tôi đi Ba Nhà.

(Cả nhà)

